

PUCOŁOWATY (4) ai

Oba o oraz a jasne.

sg m N pucółowaty (1). ◇ f N pucółowat(a) (1). ◇ [L pucółowat(e)j.] ◇ pl N m pers pucółowaci (1). subst pucółowat(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

O twarzy i policzkach: okrągły, pełny; o człowieku: mający okrągłą, pełną twarz, wydatne policzki; pyzaty; bucculentus Cn (4) : Dobri też rozum takowy [człowiek o rumianej twarzy] miewa y ku wśitkiemu obrotny, á to iesthli rzeczy złe [...] na twarzy nie będą, to iest, iż nie iest pucółowaty, długo więzy, albo wždy nie iako znakomity, bowiem takowemu y rumianość nie pomoże aby złoŃci przyrodzoney nie wypełnił. GlabGad N3; Mącz 211c.

Wyrażenia: »jagody pucółowate« (1): Iagody yey [Maryi] nyepuczolouate albo tłuŃte any uyfchle ale czudne byale a rumyone wbaruye yako mleko a roza PatKaz III 121.

»twarz pucółowata« [szyk zmienny] (1): Twarz pucółowata wczas tłuŃta znamionuie zawifnego, fałŃzerza/ łgarza GlabGad N2v; [RadzPodróż 127].

Szereg: »pucółowaty albo tłuŃty« (1): PatKaz III 121 cf »jagody pucółowate«.

AĆ